

18 Ιουλίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΙΓΑΛΗ ΤΣΙΑΛΗ ΚΑΙ ΆΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 358/85).

5 Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Χαρακτηριστικά — Προϊόν άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από δργανο, αφή ή πρόσωπο που ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και παράγουν νόμιμα αποτελέσματα με άμεση νομική ισχύ — Υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Ακόμη και αν εκδόθηκε από αναρμόδιο δργανο.

10 Έννομο Συμφέρον — Αποδοχή με ελεύθερη βούληση διοικητικής πράξης στερεί τον διοικούμενο εννόμου συμφέροντος προσβολής της — Εκτός αν επηρεάζονται αναπαλλοτρίωτα ανθρώπινα δικαιώματα.

15 Διοικητικό Όργανο — Αρμοδιότητα — Όταν νόμος ορίζει το αρμόδιο δργανο προς έκδοση συγκεκριμένων πράξεων η εξουσία αυτή δεν μπορεί να ανατεθεί σε άλλο δργανο, έστω και ιεραρχικά ανώτερο, χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση — Ανίσχυρη και ακυρωτέα απόφαση που εκδίδεται από αναρμόδιο δργανο.

20 25 Οι αιτητές που κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν Βοηθοί Διευθύντες Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, προσέβαλαν με την προσφυγή τους αυτή τη νομομάτητα της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία απορρίφθηκε αίτημά τους για ανανεόσαρμογή της μισθοδοσίας τους, λόγω ανωμαλιών που προέκυψαν από την εφαρμογή του Περι Δημοσίας Εκπαίδευτικής Υπηρεσίας (Ανέποις των Μισθών, Αναδιάρθρωση και Ένταξη Ορισμένων Θέσεων ως Ενιαίο Μισθολόγιον) Νόμου του 1981, (Ν. 12/81).

Αյτώ μέρους του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένοταση τόσο διτι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη δύο και διτι οι αιτητές δεν είχαν

έννομο συμφέρον.

Οι αιτητές αινάμεσα στους άλλους λόγους που πρόβαλαν προς υποστήριξη της προσφυγής τους, ισχυρίστηκαν ότι το Υπουργικό Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να εκδόσει την προσβληθείσα απόφαση, γιατί ο Νόμος ορίζει ως μόνο αρμόδιο τον Υπουργό Οικονομικών.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:-

(1) Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομμότητας εκτελεστών διοικητικών αποφάσεων, ή πράξεων. Τα χαρακτηριστικά της εκτελεστής διοικητικής πράξης είναι:-

10

(α) Να είναι προϊόν άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από δργανό, αρχή ή πρόσωπο.

(β) Το δργανό, αρχή, ή πρόσωπο να ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου και όχι του ιδιωτικού δικαίου.

15

(γ) Παραγωγή νομικών αποτελεσμάτων με άμεση νομική ισχύ.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία της παρούσας υπόθεσης, βρίσκω ότι το Υπουργικό Συμβούλιο άσκησε διοικητική, ήταν εκτελεστική εξουσία, η δε απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου, 1984, 20 που κοινοποιήθηκε με την επιστολή της 28ης Δεκεμβρίου, 1984, τροποποιεί ή καταλύει δικαιώματα των αιτητών και έχει έννομα αποτελέσματα με άμεση νομική ισχύ.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Και αν 25 ακόμα ευρεθεί ότι η απόφαση λήφθηκε από αναρμόδιο δργανό και, ως εκ τούτου, είναι ανύπαρκτη και όσυρη, επειδή εφαρμόστηκε, το Δικαστήριο εξετάζει τη νομμότητά της.

(2) Το νόημα του εννόμου συμφέροντος, με βάση την παράγραφο 2 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, έχει διατυπωθεί σε πολλές 30 Αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Στην Απόφαση STADEMOS HOTELS LIMITED v. Συμβούλιον Βελτιώσεως Αμαθύστιας (Αρ.1) (1991) 4 Α.Α.Δ. 2537, το Δικαστήριο ανέφερε:

"Απόδοχή με ελεύθερη βούληση, ύστερα από πλήρη γνώση, 35 διοικητικής πράξης ή απόφασης, εκτός όπου επηρεάζονται αναπλλοτρώτα ανθρώπινα δικαιώματα, στερεί τον αιτητή εννόμου συμφέροντος. Η απόδοχή μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή - ..."

Με βάση τα πορίσματα της νομολογίας και τα περιστατικά της υπόθεσης, το Δικαστήριο κατέλληξε ότι οι αιτητές είχαν και συνεχίζουν να έχουν έννομο συμφέρον.

40

4 Α.Α.Δ. Τσιάλη κ.α. v. Δημοκρατίας κ.α.

(3) Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο.

5 Με βάση το 'Άρθρο 54(τ) του Συντάγματος, το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εδοίδει κανονιστικά και εκτελεστικά διατάγματα των νόμων, ως οι νόμοι ορίζουσιν.

10 Το Υπουργικό Συμβούλιο είναι το κύριο δργανο της Εκτελεστικής Εξουσίας. Ο Νομοθέτης, στην παρούσα περίττωση, δύει, με ρητή νομοθετική πρόνοια, την εξουσία αναπροσαρμογής για όρση οποιασδήποτε ανωμαλίας στον Υπουργικό Οικονομικών. Η εξουσία αυτή δεν μπορεί να ασκηθεί, ούτε να ανατεθεί σε άλλο δργανο, έστω και ιεραρχικά ανώτερο, εάν δεν υπάρχει ρητή νομοθετική εξουσιοδότηση. Ο Νόμος δεν εξουσιοδοτεί τη μεταβίβαση της αρμοδιότητας του Υπουργού Οικονομικών. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από αναρμόδιο δργανο - το Υπουργικό Συμβούλιο - και κοινοποιήθηκε στους αιτητές από το Υπουργείο Παιδείας μέσω της οργάνωσής τους και επομένως είναι ανίσχυρη.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς εξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:-

20 *Παντελίδου και 'Άλλοι v. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας* (A.E. 618, ημερ. 18/10/90).

Δημοκρατία v. Χατζηπαντελή (A.E. 827 ημερ. 25/4/89).

Κτηνοτροφική Εταιρεία Τίμιος Σταυρός Λυμπτιών Λιδ. και 'Άλλοι v. Οργανισμόν Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (Προσφυγή Αρ. 466/88 ημερ. 10/3/90).

25 *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322.

Papaleontiou v. E.S.C. (1987) 3 C.L.R. 1341.

Stademos Hotels Ltd. v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντας (Αρ.1) (1991) 4 A.A.D. 2537.

Araouzos and Others v. Republic (1968) 3 C.L.R. 287.

30 Προσφυγή

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να αναπροσαρμόσουν την μισθοδοσία των αιτητών, λόγω ανωμαλιών που προέκυψαν από την εφαρμογή του Περι Αναδιάρθρωσις και 'Ενταξις Ορισμένων Θέσεων εις Ενιαίον Μισθολόγιον) Νόμου του 1981 (Αρ. 12/81).

A. Παναγιώτου, για τους αιτητές.

Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 5
 Οι 112 αιτητές, οι οποίοι στον ουσιώδη χρόνο ήταν Βοηθοί Διευθυντές Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, προσβάλλουν τη νομιμότητα της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, πημερομηνίας 13 Δεκεμβρίου, 1984, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά τους για αναπροσαρμογή 10
 της μισθοδοσίας τους, λόγω ανωμαλιών που προέκυψαν από την εφαρμογή του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Αύξησις των Μισθών, Αναδιάρθρωσις και Ένταξις Ωρισμένων Θέσεων εις Ενιαίον Μισθολόγιον) Νόμου του 1981, (Αρ. 12/81), (ο "Νόμος"). 15

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη γιατί:

1. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη.
2. Οι αιτητές δεν έχουν ενεστώς έννομο συμφέρον. 20

Τα γεγονότα είναι αδιαμφισβήτητα και έχουν:-

Μέσα στα πλαίσια της εισαγωγής της νέας μισθοδοτικής και βαθμολογικής διάρθρωσης των θέσεων της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, συμφωνήθηκε μεταξύ της Δημοκρατίας και των εκπαιδευτικών οργανώσεων, περι- 25 λαμβανομένης της Π.Ο.Ε.Δ. στην οποία οι αιτητές είναι μέλη, όπως η ρύθμιση που διέπει τον καθορισμό του μισθού στη Δημόσια Υπηρεσία εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις μελών της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, από 1η Ιανουαρίου, 1980. 30

Με βάση τα πιο πάνω, οποιοσδήποτε εκπαιδευτικός

προάγεται μετά την 1η Ιανουαρίου, 1980, παίρνει άμεσο χρηματικό όφελος ίσο με μια προσαύξηση της κλίμακας της νέας του θέσης. Σε περίπτωση που στην προηγούμενη του θέση βρισκόταν στην κορυφή της κλίμακας για χρονική περίοδο πάνω από ένα έτος, τότε, ανάλογα με τη χρονική αυτή περίοδο, δικαιούται σε πρόσθετο άμεσο χρηματικό όφελος μέχρι του ποσού της μιας ακόμα προσαύξησης της κλίμακας της νέας του θέσης.

Τα πιο πάνω ενσωματώθηκαν στο Νόμο.

10 Η νέα αυτή μισθιδοτική διάρθρωση των θέσεων της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε ως αποτέλεσμα εκπαιδευτικοί που προτίχθηκαν πριν την 1η Ιανουαρίου, 1980, να παίρνουν χαμηλότερες απολαβές από εκπαιδευτικούς που προτίχθηκαν στον ίδιο βαθμό μετά την πιο πάνω 15 ημερομηνία.

Με την εφαρμογή του Νόμου, και ενώ είχε γίνει αριθμός προαγωγών, η εκπαιδευτική οργάνωση, της οποίας οι αιτητές είναι μέλη, ήγειρε το θέμα τον Αύγουστο του 1982, με αίτημα την άρση της μισθιλογικής ανωμαλίας Βοηθών 20 Διευθυντών που έχουν το ίδιο μήκος υπηρεσίας με δασκάλους που προάγονται στην κλίμακα Α9.

Η Π.Ο.Ε.Δ. είναι εγγεγραμμένη συντεχνία. Οι αιτητές είναι μέλη της και δήλωσαν στις αγορεύσεις τους ότι οι πράξεις και αιτοφάσεις της τους δεσμεύουν και ότι ενεργούν μέσω της οργάνωσής τους.

Η επιστολή της Π.Ο.Ε.Δ. ημερομηνίας 2 Αυγούστου, 1982, έχει:-

"Πρόεδρο ΜΕΠΕΥ,

Υπουργείο Οικονομικών,

30 Λευκωσία.

Κύριε,

Παρακαλούμε να εγγράψετε στα θέματα της ημερήσιας διάταξης της ΜΕΠΕΥ το θέμα: 'Μισθολογική ανωμαλία Βοηθών Διευθυντών που έχουν το ίδιο μήκος υπηρεσίας με δασκάλους που προάγονται στην κλίμακα Α9'.

5

Παρατηρήθηκε ότι οι δάσκαλοι που παρέμειναν τρία τουλάχιστον χρόνια στην κορυφή της παλαιάς κλίμακας και προήχθηκαν στην κλίμακα Α9, τοποθετήθηκαν μισθολογικά πιο ψηλά από τους Βοηθούς Διευθυντές που έχουν το ίδιο ή και μεγαλύτερο μήκος 10 υπηρεσίας.

Η ανωμαλία αυτή παρατηρείται σ' όλους τους Βοηθούς Διευθυντές και γι' αυτό η ΠΟΕΔ ξητά να συζητηθεί το θέμα στη ΜΕΠΕΥ και να εξευρεθεί τρόπος να αρθεί." 15

Το πιο πάνω θέμα, που υποβλήθηκε από την ΠΟΕΔ, εξετάστηκε στη ΜΕΠΕΥ στις 4 Νοεμβρίου, 1982. Προέκυψε διαφωνία και παραπέμφθηκε στην Υπουργική Επιτροπή-Σύνδεσμο. Η Υπουργική Επιτροπή-Σύνδεσμος το μελέτησε στις 25 Φεβρουαρίου, 1983. Το Υπουργικό 20 Συμβούλιο αποφάσισε να μελετηθεί το θέμα από τους Υπουργούς Παιδείας και Οικονομικών "και να υποβάλουν εισηγήσεις αναφορικά με τη δυνατότητα εξευρέσεως τρόπων επιλύσεως του".

Οι Υπουργοί παρέπεμψαν το ξήτημα σε Τεχνική Επιτροπή η οποία το μελέτησε από όλες του τις απόψεις και υπέβαλε έκθεση στις 16 Νοεμβρίου, 1983. 25

Το πρόβλημα τέθηκε ξανά υπόψη του Υπουργικού Συμβουλίου, το οποίο, στη Συνεδρία του της 4ης Ιανουαρίου, 1984, αποφάσισε να το μελετήσουν οι Υπουργοί 30 Παιδείας και Οικονομικών - (Απόφαση 24.051).

Οι Υπουργοί συζήτησαν το θέμα σε διάφορες συναντήσεις τους και ο Υπουργός Παιδείας το συζήτησε, επίσης, με την ΠΟΕΔ.

- Οι Υπουργοί Παιδείας και Οικονομικών κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι τυχόν αποδοχή του αιτήματος θα δημιουργούσε σοβαρές επιπλοκές και αναστάτωση με απρόβλεπτες συνέπειες σ' όλη την Κρατική και Ημικρατική
- 5** Υπηρεσία και γι' αυτό εισηγήθηκαν την απόρριψή του από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Το Υπουργικό Συμβούλιο στις 13 Δεκεμβρίου, 1984, πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση 25.248 η οποία έχει:-

- 10** "Μισθολογική ανωμαλία Βοηθών Διευθυντών που έχουν το ίδιο μήκος υπηρεσίας με δασκάλους που προάγονται στην Κλ. Α9.

(Σημείωμα του Υπ. Παιδ. ημ. 10.12.84).

- 15** 2. Αναφορικά με την παράγραφο 16 των Πρακτικών της Συνεδρίασης του Συμβουλίου με ημ. 4.1.1984, το Συμβούλιο αποφάσισε να υιοθετήσει την εισήγηση των Υπουργών Παιδείας και Οικονομικών που μελέτησαν το πιο πάνω θέμα σύμφωνα με την παράγραφο 16. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο αποφάσισε να απορρίψει το πιο πάνω αίτημα της ΠΟΕΔ, γιατί τυχόν αποδοχή του θα δημιουργούσε σοβαρές επιπλοκές και αναστάτωση με απρόβλεπτες συνέπειες σ' όλη την Κρατική και Ημικρατική Υπηρεσία."
- 20**

- Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στην Π.Ο.Ε.Δ. από το Υπουργείο Παιδείας με την ακόλουθη επιστολή, 25 ημερομηνίας 28 Δεκεμβρίου, 1984:-

"Πρόεδρο

Π.Ο.Ε.Δ.

Ενταύθα.

Κύριε,

- 30** Έχω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι το Υπουργι-

κό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του της 13.12.1984 εξέτασε το αίτημα σας για αναπροσαρμογή στη μισθοδοσία ορισμένων Βοηθών Διευθυντών Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης και αφού έλαβε υπόψη όλα τα δεδομένα, αποφάσισε να το απορρίψει γιατί τυχόν απόδοχή του θα δημιουργούσε σοβαρές επιπλοκές και αναστάτωση με αρρόβλεπτες συνέπειες σ' όλη την Κρατική και ημικρατική υπηρεσία.”

5

Οι λόγοι ακυρώτητας που προβάλλονται είναι:-

1. Το Υπουργικό Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, γιατί ο Νόμος ορίζει ως μόνο αρμόδιο τον Υπουργό Οικονομικών.

10

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με τις ορητές πρόνοιες του Νόμου, που απαγορεύουν την πλεονεκτικότερη μεταχείριση νέων προαγομένων στην ίδια 15 θέση.

3. Η άρνηση εφαρμογής των σχετικών νομοθετικών διατάξεων για την άρση της ανωμαλίας είναι αντίθετη με το Νόμο.

4. Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης 20 είναι άσχετη, αντίθετη με τις πρόνοιες του Νόμου και στηρίζεται σε εξωγενείς παράγοντες.

5. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης και είναι αντίθετη με το 'Αρθρο 28 του Συντάγματος.

25

Προδικαστικές Ενστάσεις

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, ή παράλειψη, με την έννοια του 'Αρθρου 146 του Συντάγματος.

30

Το 'Αρθρο 146 του Συντάγματος δίδει στους πολίτες τό

δικαίωμα προσφυγής εναντίον αποφάσεων, πράξεων, ή παραλείψεων σε θέματα δημοσίου δικαίου.

5 Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών αποφάσεων, ή πράξεων. Τα χαρακτηριστικά της εκτελεστής διοικητικής πράξης είναι:-

- (α) Να είναι προϊόν άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από δργανο, αρχή, ή πρόσωπο.
- 10 (β) Το δργανο, αρχή, ή πρόσωπο να ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου και όχι του ιδιωτικού δικαίου.
- (γ) Παραγωγή νομικών αποτελεσμάτων με άμεση νομική ισχύ.

15 (Βλ. *Κλεοπάτρα Παντελίδου και Άλλοι ν. Συμβουλίου Υδατοπρομηθείας Λευκωσίας, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 618, κ.α.,* (Απόφαση δόθηκε στις 18 Οκτωβρίου, 1990).)

20 Στην πρόσφατη Απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827 - *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Χατζηπαντελή* - που δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989, και δε δημοσιεύτηκε ακόμα, ειπώθηκε στις σελ. 5-6:-

25 "Το Άρθρο 146 του Συντάγματος οριοθετεί την αποκλειστική αυτή δικαιοδοσία. Αυτή περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών πράξεων, αποφάσεων ή παραλείψεων. Η πράξη, ή απόφαση πρέπει να είναι αποτέλεσμα άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από δργανο, αρχή, ή πρόσωπο, να παράγει νομικά αποτελέσματα με άμεση νομική ισχύ και να επηρεάζει δικαίωμα ή συμφέρο, προστατευόμενο από Νόμο, συγκεκριμένου προσώπου κατά το χρόνο της έκδοσης της πράξης ή λήψης της απόφασης. (George S. Papaphilippou and The Republic (Council of Ministers), 1 R.S.C.C. 62; Stelios Laoudhia and The Republic (Minister of Interior), 2 R.S.C.C. 119; Eleni

Vrahimi & Another and The Republic (Attorney-General), 4 R.S.C.C. 121, 123.)

Διοικητική πράξη ή απόφαση υπόκειται στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου κάτω από το 'Αρθρο 146, μόνο εάν είναι εκτελεστή. Πρέπει να είναι πράξη με την οποία η βούληση του διοικητικού οργάνου γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεση της. Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η 5 άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου. (*Nicos Kolokassides and The Republic of Cyprus through the 10 Minister of Finance (1965) 3 C.L.R. 542, στη σελ. 551.*)"

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία της παρούσας υπόθεσης, βρίσκω ότι το Υπουργικό Συμβούλιο άσκησε διοικητική, ή/και εκτελεστική εξουσία, η δε απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου, 1984, που κοινοποιήθηκε με την επιστολή της 28ης Δεκεμβρίου, 1984, τροποποιεί ή καταλύει δικαιώματα των αιτητών και έχει έννομα αποτελέσματα με άμεση νομική ισχύ.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Και αν ακόμα ευρεθεί ότι η απόφαση λήφθηκε από αναρμόδιο δργανο και, ως εκ τούτου, είναι ανύπαρκτη και άκυρη, επειδή εφαρμόστηκε, το Δικαστήριο εξετάζει τη νομιμότητά της. (Βλ. *Κτηνοτροφική Εταιρεία Τίμιος Σταυρός Λυμπιών Λιδ. και Άλλοι ν. Οργανισμού 25 Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, Υπόθεση Αρ. 466/88, (Απόφαση δόθηκε στις 10 Μαρτίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα.)*)

Το νόημα του εννόμου συμφέροντος, με βάση την παράγραφο 2 του 'Αρθρου 146 του Συντάγματος, έχει διατυπωθεί σε πολλές Αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου - (βλ., μεταξύ άλλων, *Kritiotis v. Municipality of Paphos and 35*

Others (1986) 3 C.L.R. 322· Papaleontiou v. E.S.C. (1987) 3 C.L.R. 1341).

Στην Απόφαση STADEMOS HOTELS LIMITED v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντας (Αρ.1) (1991) 4 Α.Α.Δ. 2537, το Δικαστήριο είπε:-

"Αποδοχή με ελεύθερη βιούληση, ύστερα από πλήρη γνώση, διοικητικής πράξης ή απόφασης, εκτός όπου επηρεάζονται αναπαλλοτρίωτα ανθρώπινα δικαιώματα, στερεί τον αιτητή εννόμου συμφέροντος. Η αποδοχή μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή - ..."

Με βάση τα πιο πάνω πορίσματα της νομολογίας και τα περιστατικά της υπόθεσης, το Δικαστήριο κατέληξε ότι οι αιτητές είχαν και συνεχίζουν να έχουν έννομο συμφέροντος.

15 Αναρμοδιότητα οργάνου

Το Άρθρο 6(1) και (2) του Νόμου προνοεί:-

"6(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), ο μισθός των εκπαιδευτικών λειτουργών αναπροσαρμόζεται συμφώνως προς τας διατάξεις του Παραρτήματος.

25 (2) Εν τη τοιαύτη αναπροσαρμογή ο Υπουργός Οικονομικών κέχτηται εξουσίαν όπως άρη οιασδήποτε ανωμαλίας αίτινες δυνατόν να προκύψωσι περιλαμβανομένων ανωμαλιών εις περιττώσεις προαγωγής εκπαιδευτικού λειτουργού εις θέσιν μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου, 1979 και της ημερομηνίας δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας."

30 Η παράγραφος 2(γ) του Μέρους Β του Παραρτήματος προβλέπει:-

"(γ) Εφ' όσον υπάρχει οιασδήποτε εκπαιδευτικός λει-

τουργός του αποίου ο μισθός επί της τελικής κλίμακός του ευρίσκεται εφ' οιουδήποτε σημείου της προς τα κάτω επεκτάσεως της τελικής κλίμακος της θέσεώς του, ο μισθός οιουδήποτε διορισθησομένου εις την αυτήν θέσιν προσώπου καθορίζεται υπό του Υπουργού Οικονομικών εις τρόπον ώστε τούτο να μη τίθεται μισθολογικώς εις πλεονεκτικωτέραν θέσιν έναντι οιουδήποτε εκπαιδευτικού λειτουργού ήδη κατέχοντος την αυτήν θέσιν, το ούτω δε διορίζόμενον πρόσωπον αρχίζει κερδίζον προσαύξησιν ανά εξάμηνον περίοδον υπηρεσίας 10 μέχρις ότου φθάσῃ τον αρχικόν μισθόν της τελικής κλίμακός του:"

5

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Με βάση το Άρθρο 54(ζ) του Συντάγματος, το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει κανονιστικά και εκτελεστικά διατάγματα των νόμων, ως οι νόμοι ορίζουν. 15

Το Υπουργικό Συμβούλιο είναι το κύριο όργανο της Εκτελεστικής Εξουσίας. Ο Νομοθέτης, στην παρούσα περίπτωση, δίδει, με θητή νομοθετική πρόνοια, την εξουσία 20 αναπροσαρμογής για άρση αποιασδήποτε ανωμαλίας στον Υπουργό Οικονομικών. Η εξουσία αυτή δεν μπορεί να ασκηθεί, ούτε να ανατεθεί σε άλλο όργανο, έστω και εραρχικά ανώτερο, εάν δεν υπάρχει θητή νομοθετική εξουσιοδότηση. Στην υπόθεση *Louis Araouzos and Others v. Republic (District Officer Limassol etc.)* (1968) 3 C.L.R. 25 287, στη σελ. 300 διαβάζουμε:-

"Mr. Justice Triantafyllides, dealing with the discretion of the District Officer of Limassol, under section 67 of the Municipal Corporation Law, Cap. 240, in *Yiannakis 30 Georghiades and The Republic (District Officer of Limassol)*, (1966) 3 C.L.R. 153, and after quoting with approval a passage from Kyriakopoulos on Greek Administrative Law, 4th edition vol. II, had this to say at p. 171. 35

5 'Where a discretionary power is vested by legislation in an administrative organ the exercise of such discretion cannot be assumed by or regulated - except with regard to legality - by any hierarchically superior organ, unless there exists express provision to that effect'.

Vide also A. Malais and The Republic, (1966) 3 C.L.R. 444 at p. 459."

10 Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επι-
χοατείας, 1929-1959, στη σελ. 103 αναφέρεται:-

15 "Η αρμοδιότης εκάστου οργάνου, δέον αναγκαίως να καθορίζηται διά διατάξεως τινος (του Συντάγματος, νόμου ή διοικ. πράξεως στηριζομένης εις εξουσιοδότη-
σιν νόμου: 1672 (52), αρμοδιότης δε ανατεθείσα εις εν δργανον δεν δύναται νομίμως ν' ασκήθη υπό ετέρου συλλογικού: 302 (33) και αν έτι μεταξύ των μελών τού-
του περιλαμβάνηται το κατά νόμον αρμόδιον δργανον:
101 (40), 1494 (49). ..."

Στη σελ. 104:-

20 "Την αρμοδιότητα, ήτις ειδικώς ανετέθη εις ωρισμέ-
νον δργανον δεν δύναται εξ άλλου ν' ασκήσῃ αντ' αυτού, ούτε ο ιεραρχικώς προϊστάμενος τούτου, άνευ ρητής αντιθέτου διατάξεως, μη δυνάμενος κατά την ασκησιν της ιεραρχικής εξουσίας του να τροποποιήσῃ ουσιαδώς πράξιν εκδοθείσαν αρμοδίως υπό του υφι-
σταμένου του (βλ. κατωτέρω, κεφάλαιον: Ιεραρχικός έλεγχος) ή ν' απειθύνη δεσμευτικήν διαταγήν καλούσαν τούτον ν' ασκήσῃ την αρμοδιότητά του υφ' ωρισμένον περιεχόμενον: 237 (31).

30 Γενικώτερον δε, δεν είναι επιτρεπτή η έκδοσις πρά-
ξεως υπό ετέρου οργάνου, έστω και ανωτέρου του κατά νόμον αρμόδιου και ως εκ τούτου φερούσης τύπον πράξεως ανωτέρας βαθμίδος. Ούτω αναρμοδίως εκδί-
δεται βασι. διάταγμα, ήτοι πράξις του Ανωτάτου Αρχο-

ντος, προς ρύθμισιν θέματος δι' ὁ απαιτείται έκδοσις υπουργικής αποφάσεως: 1831 (53), 44 (55)."

Στη σελ. 106:-

"Την αρμοδιότητα τήν ο νόμος αναθέτει εις ωρισμένον διοικητικόν όργανον, δεν δύναται τούτο εγκύρως να μεταβιβάσῃ εις έτερον και αν έτι το προς δη μεταβιβάσις όργανον είναι ο ιεραρχικώς προϊστάμενος ή υφιστάμενος του μεταβιβάζοντος: 367, 696 (33), 79 (44). Η πράξις, δι' ής μεταβιβάζεται αρμοδιότης, παρά την μη ύπαρξιν σχετικής προβλέψεως εν τω νόμω είναι παράνομος: 745 (32), 696 (33), 933 (35), 2372 (52), 94 (54), αι εκδοθείσαι τυχόν πράξεις υπό του προς δη μεταβιβάσις οργάνου είναι ακυρωτέαι, ως αναρμοδίως εκδοθείσαι: 367 (33), 933 (36)." 15

Το αρμόδιο όργανο, σύμφωνα με το Νόμο, είναι ο Υπουργός Οικονομικών. Ο Νόμος δεν εξουσιοδοτεί τη μεταβιβαση της αρμοδιότητάς του.

Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο - το Υπουργικό Συμβούλιο - και κοινοποιήθηκε στους αιτητές από το Υπουργείο Παιδείας μέσω της οργάνωσής τους. Είναι ανίσχυρη και θα κηρυχθεί άκυρη. 20

Ενόψει της κατάληξης αυτής, δεν θεωρείται αναγκαία η εξέταση των άλλων λόγων ακυρότητας που προβλήθηκαν. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα